

Torsteins Kvæði

Týr

Vilja tit lýða og ljóð geva mær, eg bróti av bragdartátti
Kongur ráddi for Nøríki, hann tógva synir átti

Rennur og rennur foli mín
Grønari grund og vín bar reyða lund
Stíg at dansa stund
Kátur leikar foli mín
Á grønari grund

Átt hefur hann sær tógva synir, báðar kann eg væl nevna
Magnus og hann Torstein jall, teir kunna væl
dreingjum stevna

Rennur og rennur foli mín
Grønari grund og vín bar reyða lund
Stíg at dansa stund
Kátur leikar foli mín
Á grønari grund

Jallurin gongur for kongin inn og sigur honum frá
Nú er Torstein, sonur tín, kvittaður londum frá

Rennur og rennur foli mín
Grønari grund og vín bar reyða lund
Stíg at dansa stund
Kátur leikar foli mín
Á grønari grund

Um hann vil av ríkinum fara, eingin skal honum banna
Hann kann ei síni forløg flý, sjálvur má hann tað sanna

Rennur og rennur foli mín
Grønari grund og vín bar reyða lund
Stíg at dansa stund
Kátur leikar foli mín
Á grønari grund

Tað lovaði eg bæði faðir og móðir, tá eg í vøggju lá
Eg skyldi ei ræðast tann heita eld,
ei heldur tað hvassa stál

Rennur og rennur foli mín
Grønari grund og vín bar reyða lund
Stíg at dansa stund
Kátur leikar foli mín
Á grønari grund

Vargurin liggur í vetrarmjöll, staddur í stórari neyð
So er tann maður, í víggi stendur, næstan tolir deyð

Rennur og rennur foli mín
Grønari grund og vín bar reyða lund
Stíg at dansa stund
Kátur leikar foli mín
Á grønari grund

Frúgvín var bæði studd og leidd, inn í sín faðirs veldi

Ljómin skein av akslagrein, tað skyggir av tignareldi

Rennur og rennur foli mín
Grønari grund og vín bar reyða lund
Stíg at dansa stund
Kátur leikar foli mín
Á grønari grund

Nú er hetta kvæðið endað, tað man góðum gegna
Torstein tók við ríkjunum baðum so við hvøru tegna

Rennur og rennur foli mín
Grønari grund og vín bar reyða lund
Stíg at dansa stund
Kátur leikar foli mín
Á grønari grund